

Vážení a drazí,

tak se nám to tu už krátí, a proto vám posíláme rychle ještě druhý pozdrav, než bude náš pobyt na samém konci. Je to smutné, ale je to tak, uběhla už více než půlka. Hrozně rychle to pádí. Máme pocit, že jsme zde snad už od prvopočátku (odjakživa). Opravdu, za ten relativně krátký čas jsme toho tady stihli poznat neskutečně mnoho, i když stále zdaleka ne všechno.

Ale k jádru věci a trochu konkrétněji. Od prvního pozdravu již uplynul nějaký ten čas, během kterého jsem se dokázali - řekl bych, že relativně úspěšně - aklimatizovat. Již nejsme tak zmatení z harmonogramu, tříd a celkově z místního prostředí, ba naopak už jsme si našli svoje metody a postupy, takže nemusíme ztrácet čas věčným hledáním, ale můžeme se plně věnovat všemu ostatnímu přínosnému. Našli jsme si tu také přátele. Máme za sebou již několik esejí a testů, které dopadly nad očekávání velmi dobře – dokázali jsme dohnat látku, ve které jsme zprvu trochu tápali, a sami už pracujeme na všemožných projektech a dlouhodobých pracích. Také v našem „mimoškolním“ životě jsme se dokázali zorientovat a kromě dobrovolničení se účastníme i rozmanitých událostí, které nám tato škola a město nabízí – „talků“ z nejrůznějších oborů (jeden velmi zajímavý byl například z oboru neurobiologie a přístupu k „vědomí a duši“), debatního klubu, divadelních představení – byli jsme na živém přenosu hry National theatre v Peterborough: *The Madness of George III*, která byla naprosto úchvatná, dále se také různých projektů jako například psaní článků do místních novin (Martin) nebo pomoc na charitativních akcích (Anička), z čehož jsme měli nejprve velký respekt a trochu i strach, ale nakonec jsem rád, že se nám tato příležitost naskytla.

Mimo mnohého dalšího máme za sebou také náš první (a bohužel i poslední) „Exeat Weekend“ tady – to jsou v podstatě tři dny volna, během kterých jsme poznali další tváře Velké Británie. Neskutečně jsme si to užili – já zůstal s jednou místní skvělou paní a byl jsem v Cambridge, Londýně a na výletě po vnitrozemí, Anička strávila tento čas se svou rodinou v Londýně. Oba jsme si to opravdu vychutnali, ale teď už zase zpět do školního života.

Samozřejmě se nám již po vás stýská, ale také nám začíná docházet, že ty skvělé lidi tady budeme muset opustit, ovšem želbohu se nedá nic dělat. Na mnohé spolužáky, ale i na pár profesorů máme alespoň kontakt, takže si nebudeme muset „zoufat“ steskem. Zatím si to tu ale ještě užíváme plnými doušky a těšíme se na vše, co máme ještě před sebou (a že toho je hodně!).

Přejeme vám příjemný začátek adventu (tady už pomalu, ale jistě získávají Vánoce hlavní slovo - ale to v Čechách určitě taky), tak ať vše šlape jako hodinky a mějte se zkrátka krásně!

Martin & Anička

PS: Gratulujeme ke skvělému symposionu, sice jsme ho sledovali jen na dálku, ale ze všech stran se k nám dostávaly zprávy, že se velmi vydařil, takže jsme měli radost.